

Art

Reportatge. Des del seu taller de Tortosa, Buzura treballa la porcellana per crear peces de joieria contemporània a través de les quals representa experiències personals

Raluca Buzura treballant amb peces de porcellana, al seu estudi del nucli antic de Tortosa.
FOTO: JOAN REVILLAS

Raluca Buzura, quan l'art es converteix en joieria

principals: la tècnica, l'estètica i el concepte.

Els orígens

Tot i que arribar fins aquest món no va ser una decisió premeditada, ara sap bé què és en la joieria contemporània on troba el seu espai. «Vaig començar a treballar la joieria de ceràmica mentre estudiava a la Universitat d'Art i Disseny de Cluj-Napoca, per guanyar-me un sou», explicava.

El que sí que tenia clar des d'un principi era la seva admiració per la natura, en la qual estan basades part de les seves col·leccions. La dissenyadora deia que «la veritable artista és la natura, jo només observo i faig la meua pròpia interpretació». Si parlem dels colors, gran part de la seva obra està formada per blancs amb una pel·lícula daurada, el que diu que aporta un toc «d'innocència» a les joies. Tot i això, amb la col·lecció 'Extinct species' també incorpora pigments blaus i grisos a la ceràmica.

Les seves joies es poden comprar a galeries d'Atenes, Barcelona, Bucarest o Chicago, entre d'altres. «Al final és una qüestió de prioritats i gustos: alguns opten per anar al Camp Nou i altres per comprar art», sentenciava.

Quant al futur, deia que té clar que, en uns anys, se segueix veient al seu estudi de Tortosa. Això sí, demana més temps per crear, poder fer sempre peces noves i treballar a un ritme més pausat i, per tant, inspirador.

ROSER REGOLF CAZORLA
TORTOSA

Al nucli antic de Tortosa, Raluca Buzura treballa la porcellana en tots els seus estats. Diu que és el material amb el qual se sent més còmoda i el que representa millor els seus sentiments. I és que, en forma de collars, fermalls o arracades, la dissenyadora de joieria contemporània construeix un llegat format d'experiències presentant una varietat de formes i idees estètiques que aparten les seves creacions de les més comercials.

«Els meus dissenys sempre van de la mà amb alguna cosa que em crida l'atenció. La col·lecció *Tell me where it hurts/heart's the most*, per exemple, parla de l'amor, tot i que la vaig crear mentre passava per un moment difícil; *SHE*, d'altra banda, va sobre feminitat, i va estar molt lligada a un moment personal», afirmava Buzura, tot explicant que *Where the almond trees and wind mills are represen-*

tava el moment en el qual es va enamorar dels paisatges de la Terra Alta. D'altra banda, i com a resposta al temps invertit amb les meves joies, també va crear '14.612 minutes', on va portar un registre del temps que passava al taller i en va sortir aquesta xifra.

En la part tècnica, Buzura deia que, tot i la seva aparent fragilitat, la porcellana li ha aportava possibilitats infinites per treballar. L'estat inicial de la ceràmica és semblant al de la terra per la seva composició de silicat mineral, que un cop processat es converteix en una espècie de massa on l'artista reflecteix les seves idees.

En un procés totalment artesanal, les mans de l'artista donen la forma desitjada a les peces i les posa al forn. «Després de la cocció el material no pot tornar més al seu estat inicial, pel qual requereix un procés on has de pensar les coses prèviament», afirmava, tot afegint que les bases fonamentals de la seva feina com a creadora recauen en tres pilars

Algunes de les peces de joieria contemporània creades per la dissenyadora Raluca Buzura.
FOTO: JOAN REVILLAS